BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh. Seite 48r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

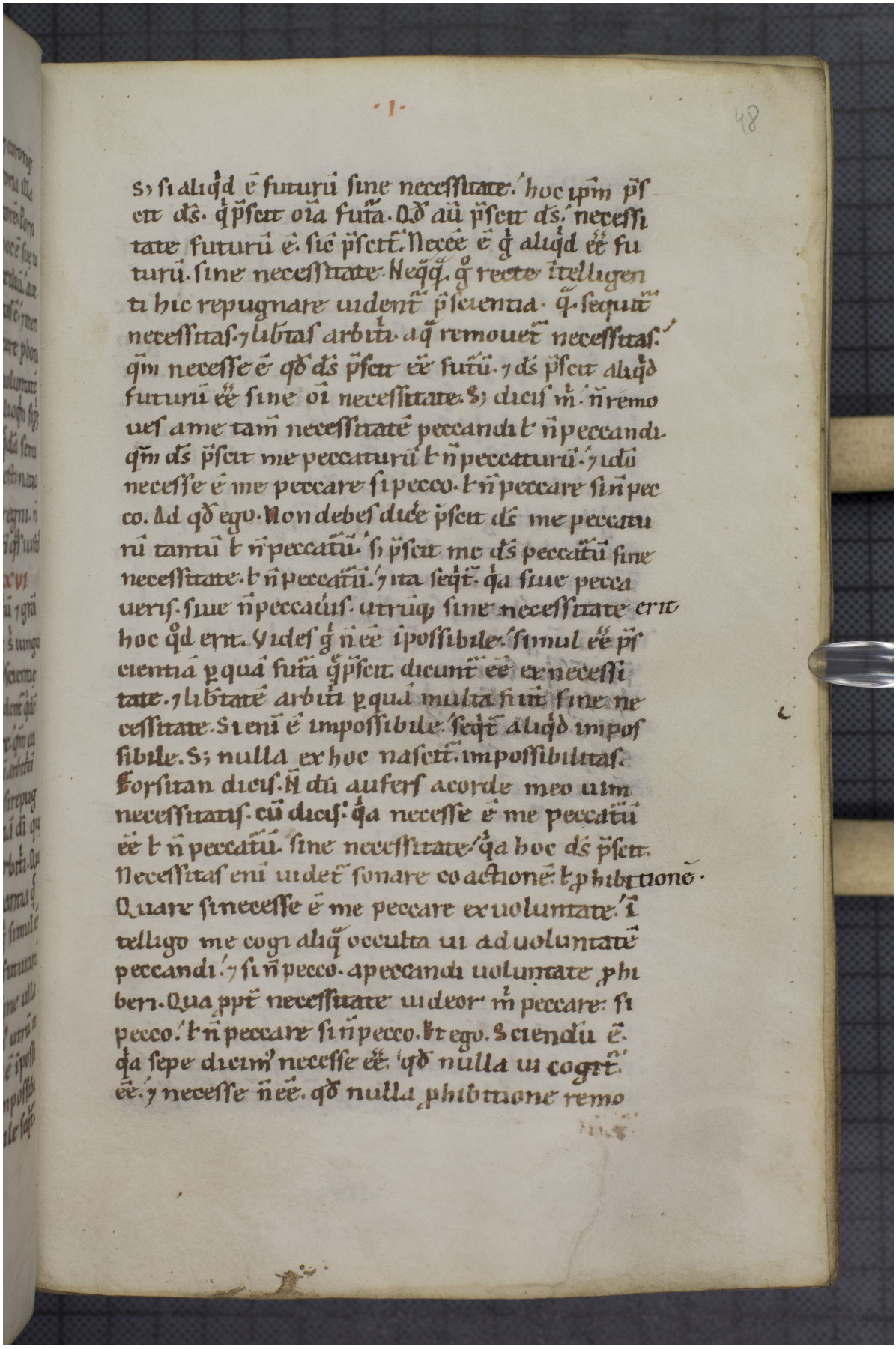

s; si aliquid ē futurū sine necessitate. hoc ipm̄ p̄s
cit ds̄. q̄ p̄scit oīa futa. Qd̄ aū p̄scit ds̄. necessi
tate futurū ē. sic p̄scit. Necēe ē g̃ aliqd ēē fu
turū. sine necessitate. Neq̄q̄. q̄ recte ītelligen
ti hic repugnare uidentur p̄scientia. q̄ sequitur
necessitas. ⁊ libtas arbitri. a q̄ remouetur necessitas.
q̄m necesse ē qd̄ ds̄ p̄scit ēē futū. ⁊ ds̄ p̄scit aliqd
futurū ēē sine oī necessitate. S; dicis m̄. n̄ remo
ues a me tam̄ necessitatē peccandi l n̄ peccandi.
q̄m ds̄ p̄scit me peccaturū l n̄ peccaturū. ⁊ ideo
necesse ē me peccare si pecco. l n̄ peccare si n̄ pec
co. Ad qd̄ ego. Non debes dicere p̄scit ds̄ me peccatu
rū tantū l n̄ peccatū. s; p̄scit me ds̄ peccatū sine
necessitate. l n̄ peccatū. ⁊ ita seq̄t. q̄a siue pecca
ueris. siue n̄ peccauis. utrūq; sine necessitate erit
hoc q̄d erit. Vides g̃ n̄ ēē īpossibile. simul ēē p̄s
cientiā p quā futa q̄ p̄scit. dicuntur ēē ex necessi
tate. ⁊ libtatē arbitri p quā multa fiūt sine ne
cessitate. Si enī ē impossibile. seq̄t aliqd impos
sibile. S; nulla ex hoc nascitur impossibilitas.
Forsitan dicis. N̄ dū aufers a corde meo uim
necessitatis. cū dicis. q̄a necesse ē me peccatū
ēē l n̄ peccatū. sine necessitate. q̄a hoc ds̄ p̄scit.
Necessitas enī uidetur sonare coactionē l p̄hibitionē.
Quare si necesse ē me peccare ex uoluntate. ī
telligo me cogi aliq̄ occulta ui ad uoluntatē
peccandi. ⁊ si n̄ pecco. a peccandi uoluntate p̄hi
beri. Qua ppt̄ necessitate uideor m̄ peccare. si
pecco. l n̄ peccare si n̄ pecco. Et ego. Sciendū ē.
q̄a sepe dicim̄ necesse ēē. qd̄ nulla ui cogitur
ēē. ⁊ necesse n̄ ēē. qd̄ nulla p̄hibitione remo